

N:o 136.

Af Herr P. Westman: Angående upphäfvande af gällande bestämmelser om kronans rätt till danaarf.

Nästan vid hvarje riksmöte göras framställningar dels från enskilde, dels från kommuner, om att komma i åtnjutande af arf efter sådana personer, hvilkas anförvandter äro okände och hvars efterlemnade tillgångar af sådan anledning tillfalla Kronan, under benämningen »danaarf». Oftast inskränker sig behållningen till en ren obetydlighet och bereder staten ganska ringa, om ens någon behållning deraf. Billighet, om ej annat, synes mig fordra, att den kommun, inom hvilken en sådan person varit boende och, i händelse af behof, varit lagligen pliktig att meddela fattigunderstöd, bör komma i åtnjutande af hvad en medlem utan kända arfvingar möjligen lemnar efter sig — en rättighet, som redan lär tillkomma en del stadskommuner.

Jag föranlätas därför föreslå,

att Riksdagen, med upphäfvande af de lagstadganden, som berättiga Kronan till danaarf, ville för sin del besluta en författning af innehåll, att sådant arf hädanefters må tillkomma den kommun, i hvilken den affidne vid döds-tillfället egde hemortsrätt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1881.

P. Westman.